

16 שנה אחרי

16 שנה אחרי שירדתי
ללוס אנג'לס. ליל שבת
מעסיק את מחשבותי

מי שבארצי-ביתי נזכר בי בזלזול אטום או
בחם של בעל ניצוח
מי ששכח את קיומי ומי
שקלל לא ידע עליו

והיכן בעולם הרושבוסקי-מירון-שקד,
לאן משוטי גוברין ואיה תוגת שנהר,
עצבון ארו ביטון יצחק
בצלאל. הלמד זה להפסיק לצון, לחוש
שהיאוש אבי שביעות-הרצון, שגדולה
תשורת מים ושמש אחרי מחלה. הוי
מה נורא המראָה

של גדל פי גדוליה ישראל
הדג מה עושה מהראש,

איה איוו ערבית יורדת על ילדי גבעתיים
הנצופו ילדי ישראל העצובים הצופים מבירקים
הזוכר אותי מי מעממי, תיכון, אותי,
איש שולי-ספרות שמתמלא מאינותם
בבא המשיח אתגלה ברכ חמקתם,

אפריל 87 לוס אנג'לס, הנכור סטטי
ומה גלגוליו,

והספרות העברית מתקיימת בי בגדלה הנכון
ואני עושה לביתי, נא -
ואני מתפנק עד רקב שני, הפקרת
בדל-חייד ילדי, שקיעה בחשבונותי,
תלונה על חסר סבסוד הד קבי.

אפריל, 1987

ספרות עברית, לוס אנג'לס, אביב 1987

ספרות עברית,

אוניברסיטת קליפורניה, לוס אנג'לס
אביב 1987, חצות ורבע,

א-ז ה-רו-ח נו-שב ה-רי-שי

4 סטודנטים - בקורס שנה שלישית
3 - בקורס שנה רביעית

והס סביב

והאביב, אפשר לחוש

נוסף יפי ויאוש, צריף

ותמצית המקרים ונושאי מחקרים
ורחב יריעות החקירות
ושנות המעשים והקורות
כבר מכסות הרמות
היום החלפתי ארונות

ספרים, וגליתי ספר של אלתרמן
שנפל מאחורי המדפים לפני שנים
ועתה התוסף לשאר הכרכים

לחצו הכל בספר שירה

ישבו סביב שלחן להעריכו

ארמני צ'כי הולנדי

גרמני הונגרי הדי

ניצוח אחד בצור לבי מסתתר

ועץ ה-ר-מון נ-מן רי-חו

ישבו יחליטו איה להעריכו

האם להעלותני בדרךה

לפי איכות בטוי האהבה והערגה

מספיקה המחשבה כדי להזיל שיר נספר

לנו באוניברסיטה ושמו "לזכרם"

ואחרי שנקבר הפרופסור הרם

עמוד נחצי בספר עליו כותבים

מזכירים בו את קבצי השירים

כל זה אתעד בשיר

אומרים

יבקיע רמות-עפר אוקיגנוסים

אל אחד בעיר,

ליל זה ילד בו שיר